

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Devlet İçinde İşlenen Suçlar, Şerî Cezalar (Ukubatlar) Uygulanarak Ortadan Kaldırılabilir

“Dokuz Uzun Çetesinin” yağma, gasp ve hırsızlık suçları olayları yenilenmektedir; zira onlar, kamuya açık yollardan geçenleri silahla tehdit ediyorlar, paralarını gasp ediyorlar, onlara saldırıyorlar ve bu olaylar, başkent Hartum'un güneyindeki Kalakla El Vahda bölgesinde ve Sudan'ın birçok şehrinde sabah-akşam tekrarlanıyor. Örneğin geçen hafta bir adam saldırıya uğradı, herkesin şaşkınlığının ortasında adamı silahla tehdit ettiler, telefonunu gasp ettiler, ardından motosikletle kaçtılar, başka bir sokağa gidip ikinci ve üçüncü kişiyi de saldırıp onları da gasp ettiler. Tüm bunlar ise birkaç saat içinde, tek bir bölgede gerçekleşti. Nitekim bu tür olaylar son günlerde Hartum'un banliyölerinde, yani Jabal Awliya, Omdurman, Port Sudan ve diğer bölgelerde tekrar tekrar yaşandı.

Bu tekrarlanan olaylar karşısında, bu suçluların cezadan emin oldukları (cezasız kalacakları) ve devletten herhangi bir caydırıcı önlem görmedikleri için suçlarına devam ettikleri gerçeği ortaya çıkmaktadır; bunun nedeni ise devletin ümmetin akidesine dayalı olmaması ve akidenin caydırıcı ve önleyici hükümlerini uygulamamasıdır.

İslam, devlete, güvenliği sağlamayı, iç güvenliği yetkin ve profesyonel bir şekilde koruyabilecek araç ve yöntemlerle donatılmış bir polis teşkilatına sahip olmayı ve caydırıcı had olan şerî cezaları (ukubatları) uygulamayı farz kılmıştır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا** **Allah ve Rasulü'ne karşı savaşanların ve yeryüzünde (hak) düzeni bozmaya çalışanların cezası ancak ya (acımadan) öldürülmeleri, ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut da buldukları yerden sürülmeleridir. Bu onların dünyadaki rüsvaylığıdır. Onlar için ahirette de büyük bir azap vardır.** [Maide 33] Abdullah İbn Ömer Radiyallahu Anhuma'dan şöyle rivayet edilmiştir: **أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَطَعَ فِي مَجَنِّ قَيْمَتُهُ - وَفِي لَفْظٍ: ثَمَنُهُ - ثَلَاثَةَ دَرَاهِمٍ** **“Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem, değeri olan -başka bir lafızda, üç dirhem değerindeki- bir kalkanı (çalan hırsızın) elini kesti.”**

Bu had cezaları uygulanırsa, kesinlikle suçluları caydıracak ve ordu (devlet) kontrolündeki bölgelerde ve hızlı destek güçlerinin kontrolündeki bölgelerde büyük bir şekilde yaygınlaşan ve rahatsız edici hale gelen bu olguyu ortadan kaldıracaktır.

Osmanlı Hilafeti döneminde, onun İslam'a dayalı olması, siyaset, yönetim, ekonomi, toplum ve yargı gibi alanlarda şerî hükümlerin uygulanması sayesinde halk güvenlik, huzur ve refah içinde yaşıyordu ve bu tür suçlar nadiren meydana geliyordu.

Gezgin Motray şöyle diyor: *Osmanlı Devleti'nde on dört yıl kaldım, diğer olaylar gibi hırsızlık olayları da nadiren meydana geliyordu. İstanbul'da da hırsızlıklar çok nadiren meydana geliyor ve Osmanlı Devleti'nde yol kesenlerin cezası kazığa bağlanarak öldürülmekti. İstanbul'da on dört yıl yaşadım ve bu ceza sadece altı kez uygulandı ve bunları hepsi de Rumlardı ve Türklerin yol kestiği bilinmiyordu. Bu nedenle el çabukluğuyla cüzdanların çalınması korkusu yoktu.*

İstanbul büyükelçisi Sir James Porter ise, Türklere ve İslam'a düşmanlığıyla bilinen bir kişi olmasına rağmen bu konuda şöyle demiştir: *Yol kesme ve evlerin*

yağmalanması gibi olaylar Osmanlı toplumunda neredeyse hiç bilinmeyen şeylerdi. Savaşta ya da barışta yollar da evler gibi güvenliydi ve Osmanlı'nın tüm ülkelerinde herhangi bir kişi ana yollarda tek başına yürüyebiliyordu. Çok sayıda seferler ve yolcular olmasına rağmen kazaların oldukça az olması şaşırtıcıydı; zira birkaç yıl içinde nadiren bazı kaza olayları meydana geliyordu.

Ebu Jenny şöyle diyor: O büyük başkentte, dükkanlarını her gün açık bırakıyorlar, belirli saatlerde namaza gidiyorlar ve geceleri ise evlerinin kapılarını gelenek gereği tahta kilitlemlerle kapatıyorlardı; buna rağmen hırsızlık, yılda sadece üç veya dört kez meydana geliyordu. Nüfusunun çoğunluğu Hristiyanlardan oluşan meşhur Galata-Beyoğlu gibi semtlerde ise hırsızlık ve suç olaylarının yaşanmadığı bir gün bile geçmiyordu.

Bir İngiliz gezgin, Daily News gazetesinde Osmanlı Devleti'ndeki güvenlik ve istikrar hakkında bir yazı yayınladı ve yazısında şöyle diyor: Bir gün, benim ve bir Macar subay arkadaşımın eşyalarını taşımak için bir köylüden bir araba kiraladım; tüm kutular ve eşyalar açık ve ortadaydı ve içlerinde paltolar, kürkler ve atkılar vardı. Biraz kuru ot almak istemişim ve nazik ve görgülü bir Türk, bana eşlik etmek istedi, sonra adam öküzleri arabadan indirip eşyalarımızı yolun ortasına bıraktı, nitekim onun uzaklaştığını görünce ona seslenerek dedim ki: Birinin burada kalması gerekir. O da, neden? Dedi. Ben de dedim ki: Eşyalarımızı koruması için. Müslüman Türk dedi ki: Buna gerek yok. Endişelenmeyin; eşyalarınız bir hafta boyunca gece gündüz burada kalsa bile hiç kimse onlara dokunmayacaktır; ben de talebimde ısrar etmedim ve gittim ve geri döndüğümde her şeyin yerinde olduğunu gördüm. Zira Osmanlı askerleri, sürekli olarak buradan geçiyorlardı. Gözle görülür bu gerçek, Londra'daki kiliselerin kürsülerinden tüm Hristiyanlara duyurulması gerekir; bazıları bunun sadece bir rüya olduğunu zannedecek ancak artık bu uykudan uyanmaları gerekir.

Düşmanlar ve hasımlar olan Avrupalı gezgin oryantalistlerin, İslam'a dayalı olması ve İslam'ın hükümlerinin uygulanması sayesinde İslam Devleti'ndeki güvenlik ve emniyet durumuna tanıklık ettikleri şey işte budur. Bugün ise, sömürgeci kafirin kendi çıkarları ve habis sömürgeci amaçlarını gerçekleştirmek için tasarladığı, din ile devleti ayırma akidesi üzerine inşa ettiği ve onlara kapitalist sistemin uygulanmasını dayattığı işlevsel ulusal devletçikler, siyasi, ekonomik, sosyal ve güvenlik olarak Müslümanların hayatını ifsat etmekte olup hırsızlık, cinayet, kan dökülmesi, namusların ihlal edilmesi ve benzeri suçlar da çoğalmıştır.

Hilafet kurulmadıkça, asla güven ve huzur olmayacaktır; zaman ve mekanın vacibi işte budur. Nitekim Ebu Hureyre'den, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: **إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ** "İmam bir kalkandır, onun arkasında savaşılır ve onunla korunulur."

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Abdullah Hüseyin (Ebu Muhammed Fatih) - Sudan**